

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 4 października 2018 r.

WNP-O.4131.22.2018

Rada Miasta Ciechanów
Plac Jana Pawła II 6
06-400 Ciechanów

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 oraz art. 92 ustawy z dnia 8 marca 1990r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, 1000, 1349 i 1432)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miasta Ciechanów nr 636/XLVI/2018 z dnia 30 sierpnia 2018 r. *w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ciechanowie.*

Uzasadnienie

W dniu 30 sierpnia 2018 r. Rada Miasta Ciechanów podjęła uchwałę nr 636/XLVI/2018 *w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ciechanowie.*

Uchwała powyższa została doręczona Wojewodzie Mazowieckiemu, jako organowi nadzoru nad działalnością gminną, w dniu 7 września 2018 r. Jako podstawę prawną uchwały Rada Miasta wskazała art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, dalej: *K.p.a.*).

Pismem z dnia 26 września 2018 r. Wojewoda Mazowiecki zawiadomił Radę Miasta Ciechanów o wszczęciu postępowania nadzorczego w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały nr 636/XLVI/2018.

Uchwałą nr 636/XLVI/2018 Rada Miasta Ciechanów uznała skargę na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej za bezzasadną. Załącznik do uchwały stanowi *Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi wniesionej [na] Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ciechanowie.* Do uchwały dołączono również uzasadnienie *w sprawie rozpatrzenia skargi [na] Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ciechanowie.* W § 1 ust. 1 uchwały Rada Miasta stwierdziła, że skargę na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej uznaje za bezzasadną. W *Zawiadomieniu o sposobie załatwienia skargi* Rada Miasta wskazała podstawy prawne rozpatrzenia skargi i zajętego stanowiska: art. 229 pkt 3 oraz art. 237 § 1 i § 3 *K.p.a.* oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002r. *w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków* (Dz. U. Nr 5, poz. 46). Następnie Rada Miasta ograniczyła się do stwierdzenia o wpłynięciu skargi, właściwości Rady Miasta do jej rozpatrzenia, rozpoznaniu skargi przez Komisję Rewizyjną rekomendującą uznanie

skargi za bezzasadną oraz poinformowała o stanowisku Rady Miasta o uznaniu skargi za bezzasadną. Uzasadnienie do uchwały zawiera podobne i równie lakoniczne informacje.

Art. 238 § 1 *K.p.a.* stwierdza co następuje: *zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi lub, jeżeli zawiadomienie sporządzone zostało w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239.* Treść art. 238 § 1 *K.p.a.* wskazuje jednoznacznie, że wszystkie określone w tym artykule składniki zawiadomienia powinny w nim się znaleźć obowiązkowo (*vide*: B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, wyd. 15, Warszawa 2017, s. 1038). Wspomniany art. 239 *K.p.a.* normuje natomiast, że w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

Biorąc pod uwagę opisane powyżej unormowania prawne oraz treść uchwały nr 636/XLVI/2018 należy stwierdzić, że niniejsza uchwała nie zawiera uzasadnienia faktycznego i wyczerpującego uzasadnienia prawnego oraz pouczenia o treści art. 239 *K.p.a.* Przedstawione okoliczności dotyczące przedmiotu skargi i jej rozpatrzenia są na tyle lakoniczne (ujęte w czterech zdaniach), że nie pozwalają na zapoznanie się z argumentami organu rozpatrującego skargę oraz na pełne rozpoznanie okoliczności prawnych sprawy. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem doktryny uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności, zaś uzasadnienie prawne powinno zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów prawa (*vide*: *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, pod red. R. Hausera i M. Wierzbowskiego, wyd. 5, Warszawa 2018). Niniejsze wymogi stanowią realizację zasad ogólnych postępowania administracyjnego, które stosuje się również do postępowania skargowego unormowanego w przepisach *K.p.a.*

Zgodnie z brzmieniem art. 7 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej* z dnia 2 kwietnia 1997r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.) organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Art. 7 *K.p.a.* formułuje zasadę prawdy obiektywnej normując, że: *w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.* Należy więc uznać, że opisane powyżej unormowania w sposób nie budzący wątpliwości formułują obowiązek dokładnego wyjaśnienia zarzutów skargi przez Radę Miasta, którego dowodem będzie uzasadnienie faktyczne i prawne zawierające szczegółowe przedstawienie faktów, norm prawnych, okoliczności oraz argumentacji stanowiska organu. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim w wyroku z dnia 29 czerwca 2016r. (sygn. akt II SA/Go 221/16, *źródło*: orzeczenia.nsa.gov.pl) rozpatrując skargę wojewody na uchwałę rady miasta w sprawie skargi na działalność burmistrza stwierdził: [...] *brak jest wyczerpującego uzasadnienia stanowiska przyjętego przez Radę. Organ nie przedstawił w szczególności okoliczności, jakimi kierował się przy rozpoznawaniu skargi, ani motywów, które legły u podstaw jego stanowiska. Nie omówił też zastosowanych w sprawie przepisów prawa. Uzasadnienie zawiadomienia jest zbyt ogólne, zabrakło w nim w szczególności ustosunkowania się Rady do poszczególnych zarzutów zawartych w skardze oraz wskazania toku myślowego prowadzącego*

do uznania, że skarga na działalność Burmistrza jest niezasadna. Argumenty rozstrzygnięcia Rada przedstawiła hasłowo i zbyt lakonicznie. Tymczasem w orzecznictwie podkreśla się, że uzasadnienie odgrywa doniosłą rolę, ponieważ warunkuje kontrolę organów nadzoru i kontrolę sprawowaną przez sądownictwo administracyjne (vide: wyrok WSA w Łodzi z 31 marca 2009 r., sygn. akt II SA/Łd 166/09, źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl). Wynika zatem z tego, że powinno ono wyczerpująco omawiać zarówno stan faktyczny sprawy, przepisy prawne będące podstawą rozstrzygnięcia, jak i argumentację zajętego przez organ stanowiska. Za zasadne uznać należy stanowisko skarżącego Wojewody, że brak prawidłowo sporządzonego uzasadnienia, to istotne naruszenie prawa procesowego, tj. art. 238 § 1 Kpa. Zaistniałe naruszenie stanowi wystarczającą przesłankę do stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały, co wielokrotnie podkreślano w dotychczasowym orzecznictwie sądów administracyjnych (vide m.in. powołane wyroki w sprawach II SA/Go 844/08, II SA/Go 824/10, II SA/Go 511/09). Podobną argumentację zawiera orzecznictwo organów nadzoru: rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 5 lipca 2010r. Nr NK4.SA.0911/58/10, rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Podlaskiego z dnia 29 grudnia 2008r. Nr NK.II.KK.0911-196/08, rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Łódzkiego z dnia 27 stycznia 2012r. Nr PNK-I.4131.41.2012 oraz rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Mazowieckiego z dnia 22 grudnia 2011 r. Nr LEX-O.4141.175.2011.MZ).

Wskazać ponadto należy na nieaktualny numer Dziennika Ustaw przywołany w podstawach prawnych uchwały nr 636/XLVI/2018, dotyczący *Kodeksu postępowania administracyjnego*.

Art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdza: *Uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia*. Zgodnie ze stanowiskiem orzecznictwa i doktryny prawa istotnym naruszeniem jest nieprawidłowość oczywista i bezpośrednia, która prowadzi do takich skutków, które nie mogą być zaakceptowane w demokratycznym państwie prawnym. Do istotnych naruszeń zalicza się między innymi: podjęcie aktu bez podstawy prawnej, podjęcie aktu na podstawie normy prawnej uznanej za niekonstytucyjną, powtarzanie w akcie normatywnym treści przepisów ustawowych, brak pełnej realizacji zakresu ustawowego upoważnienia, podjęcie unormowań trudnych do jednoznacznego odczytania i interpretacji (vide: G. Jyż, Z. Pławecki, A. Szewc, *Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz*, Lex 2012, *Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz*, pod red. B. Dolnickiego, Warszawa 2010).

Biorąc pod uwagę opisane powyżej okoliczności faktyczne i prawne Wojewoda Mazowiecki jako organ nadzoru nad działalnością gminną stwierdza, że uchwała Rady Miasta Ciechanów nr 636/XLVI/2018 istotnie narusza prawo i jest sprzeczna z art. 238 § 1 K.p.a., co oznacza, że jest w całości nieważna.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Miastu przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia, wnoszona za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem jego doręczenia.

Otrzymują:

- 1) Adresat
- 2) a/a

Z. Ziobła-Siękiera